

tudományos és szakmai közéletben való részvételre kell fordítania.

Jelentősen átalakult az oktatás adminisztrációja is. Az ügykezelés már jó ideje elektronikusan, a Neptun rendszeren keresztül történik, ennek következtében mára megszűnt a papíralapú index; a 'rektori', azaz méltányossági vizsgát is csak a Neptun rendszerben lehet kérni. A központba került, azaz kari szintről egyetemire lépett a tanulmányi osztály (Egyetemi Tanulmányi Központ). Ha valakinek másolatra, igazolásra van szüksége, már ott kell kopogtatnia. Ez (megítélésünk szerint) a korábban jól működő, hallgatóbarát ügyintézésben (reméljük, csak átmeneti) nehézségeket okozott.

Feladatként most azt kaptuk, hogy az országosan csökkenő hallgatói létszám mellett újabb, a kar profiljának megfelelő képzéseket kezdeményezzünk, részben nyitva a nagyvilágra is (pl. földmérő és földrendező szak, idegen nyelvű képzések). Ez képzéseink valamennyi szintjét érinti: az alap- és mesterképzést, a doktori és a posztgraduális képzést egyaránt. Ennek részét képezi például az erdőgazdasági dolgozók és az erdészeti szakszemélyzet oktatásában, továbbképzésében való részvétel is.

Kutatás

Hosszú évekig büszke volt a kar arra, hogy bevételeinek 20-25%-a származott kutatási feladatokból (pályázatok és

megbízások). Jelenleg ez az arány – az oktatási támogatás csökkenésének is „köszönhetően” – megközelíti a 60%-ot (!) Ez már nem az a kategória, amire büszke lehet az ember, hiszen alapvetően oktatási intézmény vagyunk.

Ez sokkal inkább mutatja azt, hogy a csökkenő állami támogatás ellensúlyozására kutatásokból próbáljuk finanszírozni az oktatást (már ha engedik). Az elmúlt évek nagy volumenű egyetemi pályázatai biztosították a szükséges anyagi háttérrel, de ezek lezárultak, az újabbakat nehezen fogadják el, illetve jelenleg még elbírálás alatt vannak. A pályázatok deklarált célja volt az intézmények fejlesztése (mind eszköz, mind személyi oldalról) annak érdekében, hogy az egyetem 2020 után már az Európai Unió által meghirdetett pályázatokon vegyen részt, versenyezve a többi európai ország egyetemeivel. A beruházások meg is valósultak, de a tartalommal (munkával és kutatással) való megtöltés nehezen halad. Ennek legnagyobb gátja a személyi háttér hiánya. A fiatal tehetséges oktatók és kutatók (akár már hallgató korban is) máshol keresik boldogulásukat. A kar által kínált életpályamoddell nem versenyképes a gazdálkodási, igazgatási, vagy éppen más kutatási szférával szemben. Sőt, a karon több éve dolgozók számára sem.

Tovább rontotta a kar gazdálkodási lehetőségeit a szakképzési hozzájárulás megszűnése és az innovációs járulékok központosítása. Ezek korábban nagy

segítséget nyújtottak a kar oktatáshoz kapcsolódó fejlesztéséhez, amelyek kutatási pénzből nem voltak finanszírozhatók. Arról nem is beszélve, hogy ezek révén szoros kapcsolat alakult ki a gyakorlat és az oktatás között, illetve a kapott eredmények közvetlenül beépültek az oktatási anyagokba is.

A K+F+I tevékenységet rendkívül megnehezítette és megdrágította az új rendszer. A bevételek jelentős elvonása egyrészt ellenérdekeltté tették az érintetteket, másrészt nagyon megdrágították a munkánkat. Az adminisztratív nehézségekről meg talán ne is beszéljünk. Az életbe léptetett – esetenként erősen túlzó – fiskális szabályok lehetetlenné teszik a mindennapi működést.

Lehet-e ez alapján egyértelmű választ adni a címben feltett kérdésre? Nehéz, sőt talán lehetetlen is. Elnézve azonban a többi intézmény (erdőgazdaságok, ER-TI, ...) közelmúltban jelentkező nehézségeit, velük együtt mi is csak a kedvező változásokban reménykedünk.

A támogatási szándékok előbb-utóbb konkrét formában (pl. pályázati kiírásokban) is megjelennek, és ahogy a korábbi években is sokszor pályázatokon keresztül tudtuk finanszírozni az oktatásunk jelentős részét, a jövőben is megtehetjük majd ezt. Különösen bízva partnereink együttműködésében és támogatásában.

Ebbez kívánunk – magunknak is – jó szerencsét! 🍀

Soproni győzelem a Kiss Ferenc Kupán

Április 20-22-én a soproniak sikerével ért véget az erdészeti és vadgazdálkodási technikus tanulók országos versenye. Az OSZTV-t a Nemzeti Agrárkamara szervezésében a szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Szakképző Iskola rendezte. A versenynek a DALERD Zrt. Tájékoztatói Központja adott otthont.

Az összetett verseny első három helyezettje a soproni Roth Gyula Erdészeti, Faipari Szakközépiskola diákja lett: 1. *Balogh Erik*, 2. *Rózsabegyvi Bence*, 3. *Kajdi Győző*. A győztes csapat felkészítő tanára *Nagy Csaba* volt.

Az egyes versenyszámok győztesei a következők lettek:

Írásbeli – *Balogh Erik* (Sopron), gyérités jelölés – *Gritz Imre* (Szeged), választékolás – *Czita Szilárd* (Sopron), fakészlet-meghatározás – *Péter Attila* (Szőcsénypuszta), motorfűrész-használat – *Németh*

Kristóf (Sopron), határozatosítás – *Radvánszky Máté* (Szeged), lövészet – *Czita Szilárd* (Sopron), felismerés – *Oriold Kristóf* (Szeged), trófeaminősítés – *Balogh Erik* (Sopron). A gyakorlati versenyszámok összetett győztese *Farkas Péter* a szegedi iskolából.

A magas színvonalú verseny eredményeit a Körös-völgy évszázados tölgyei alatt hirdették ki, ahol többek között *dr. Mózes Csaba* FM főosztályvezető-helyettes köszöntötte az OSZTV résztvevőit és szervezőit.

A versenyt *Fazekas József*, a DALERD Zrt. vezérigazgató-helyettese, a

versenybizottság elnöke értékelte. Jutalmakat adott át az idén 150 éves Országos Erdészeti Egyesület alelnöke, *Andrésiné dr. Ambrus Ildikó* is. A verseny támogatói ajándékokkal tették emlékeztetéssé az igazán férfias megmérettetést.

Szöveg és kép:

Puskás Lajos, DALERD Zrt.